

arskrift.

ACC. N:R M. 11985 :/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A. Fiskebebyggelsen tillhör jordbrukare som driva binärings- eller husbehovsfiske.

Fiske har förekommit här så långt tillbaka i tiden som det är känt, både som binäring och som husbehovsfiske.

Fiskeplatserna man besökte var dels Bredgrund cirka 30 km utanför kusten (torskfiske), rödspättefiske vid Anholt på våren och dels utanför kusten, allt i öppna båtar. Fisken såldes dels i Varberg, dels ute på landsbygden. Fisket pågick hela året om när vädret tillät och jordbruket gav tid över. Kvinnfolken fick som regel sköta om kreaturen och dessutom hjälpa till med fiskredskapen, t.ex. laga garn och agna backar. Tiden avser 1870-80 talen.

A. Fiskets art.

Sillfiske med bottengarn bedrevs från värjan av Augusti till mitten av Oktober. Hummerfiske med linor förekom. Ljuster och ryssjefiske förekom knappast. Backefisket var det huvudsakliga. Dörjefiske efter makrill förekom på högsommaren. Pilkfiske efter torsk förekom vid lugnt väder.

Kohorn i sammanhang med fiske har ingen här hört talas om. Fiskredskapen förvarades i något uthus då vid denna tid inga bodar fanns vid stranden.

Någon skärgård finns ej här utan det är öppen kust.

ACC. NR M. 11985:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Strandplatsen ägdes av Galtabäcks byalag som enskiftades 1827.

A. Strandplatsens ägoförhållanden.

Hur det varit med ägoförhållandena före 1827 är det ingen som vet, ej heller anledningen till skiftet.

Strandplatsens bebyggelse.

Bodar eller bryggor fanns ej före tiden före 1884 då Galtabäcks hamn fick sin första utbyggnad. Därvid undantogs ett område vid hamnen till byggande av sjöbodar. För dett område betalades 15 kr årligen till markägaren.

Boningshus stodo dels på enskild och dels på samfäld mark (tångplatser) och tomtlegan belöpte sig till 5-15 kr. årligen. Tomtlegan på tångplatserna delades efter hemmantal mellan delägarna. Båtarna drogos upp på stranden mest genom s.k. Kåsar.